

Kamrat Bladet

Nr 1
2021

Flottiljområdets Kamrat- och Veteranförening Halmstad

Linktrainer

– pejlanläggning
vid F 14

Sidorna 10–11

Markverkstäderna levererar

Sidan 12

**Pedagogiska grunder
i ny tappning**

Sidorna 8–9

KamratBladet

*En informationstidning
för Flottiljombådetets Kamrat-
och Veteranförening Halmstad*

Tidningen utsånds till alla medlemmar i kamratföreningen liksom till vissa andra kontakter i Halmstad garnison. Dessutom går tidningen ut till Flygvapnets kamratföreningar.

Utöver information om kamratföreningsverksamheten samt om det historiska F 14 innehåller tidningen orienteringar om den dagliga tjänsten och verksamheten vid FMTS och MHS H. Bidrag från läsekretsen – text såväl som bilder – är mycket välkomna. Skicka gärna in dina bidrag via e-post.

Artikelförfattarnas åsikter sammanfaller inte alltid med kamratföreningens eller FMTS eller MHS H uppfattning.

Ansvarig utgivare

Hans Hansson

Redaktionskommitté

Reino Paakkonen, Thomas Ericsson, Stefan Gustafsson, Hans Hansson, Charlotte Pettersson, Patrik Rydell och Christian Lövgren

Adress

KamratBladet, Box 516
301 80 Halmstad

E-post

info@fkvf.se

Hemsida

www.fkvf.se

Telefon Kamratföreningen

Hans Hansson, tel 072-210 44 33

Externupplysning

FMTS och MHS H
Tel 035-266 20 00

Tryck

Kontorstryck, Halmstad 2021

Flottiljombådetets Kamrat- och Veteranförening Halmstad

Föreningen bildades 1972 som F 14 Kamratförening och har idag cirka 140 medlemmar. Föreningen ska främja kamratskap och samhörighet mellan förbanden som verkar och har verkat inom Flottiljombådet i Halmstad. Föreningen ska även stötta FMTS i veteranfrågor. Föreningen ingår i Sveriges Militära Kamratföreningars Riksförbund (SMKR) och även i Flygvapnets kamratföreningars samverkansgrupp. Föreningens årsmöte genomförs i början av mars varje år. Årsavgiften är 150 kr och föreningens Pg är 28 99 50-8.

Bli medlem nu, om du idag tjänstgör inom Försvarsmakten, eller har tjänstgjort och nu är veteran eller om du har ett flyghistoriskt intresse av verksamheten inom Flottiljombådet.

Anmål dig via e-post eller ring ordförande Hans Hansson, 072-210 44 33, om du har någon fråga om föreningen. Vi behöver ditt namn, personnummer (för inpassering), mobil, postadress samt din e-postadress. Du kan även gå in på vår hemsida www.fkvf.se

Kamratföreningens styrelse

<i>Föreningsordförande</i>	Hans Hansson
<i>Sekreterare</i>	Hans Hansson
<i>Kassör</i>	Per Olin
<i>Ledamöter</i>	Thomas Ericsson, Kenneth Narstam, Patrik Rydell, Jan Hjelm, Stefan Nordgren, Reino Paakkonen

Försvarsmaktens tekniska skola

C FMTS

Öv Annelie Vesterholm

Förbandsförvaltare

Stefan Nordgren

Militärhögskolan Halmstad

C MHS H

Öv Anders Stach

Skolförvaltare

Patrik Rydell

Ordföranden har ordet

Vi håller på att rusta upp vårt museum. Det är en åtgärd som vi på kort sikt är tvungna att göra. Samtidigt har vi börjat fundera på hur vi vill ha det på lite längre sikt. Vi är nu på väg till ett slutligt ställningstagande i museifrågan inne eller utanför militärt område.

Sommaren är här och som ett säkert sommarstecken så kommer nu KamratBladet nr 1 2021 ut till våra medlemmar.

En sak som präglat oss under 2020 och våren 2021 är den pågående Coronapandemin. Nu börjar vi se ljuset i tunneln då vaccineringen har kommit igång. Kanske kan vi, om alla saker går rätt väg, börja leva någorlunda normalt efter sommaren. Jag tror vi alla vill återgå till att träffa barn och barnbarn samt vänner och bekanta och få tillbaka det sociala livet som vi hade före Coronapandemin satte sina spår i vårt umgängessätt.

Coronaviruset har medfört att alla planerade aktiviteter för medlemmarna under våren fått ställas in. Av vårens planerade aktiviteter så har bara ett fysiskt möte ute på ÖN genomförts. Annars så har vi hållit oss till Coronasäkrade möten över video.

Museikommittén har precis som Team Museet pausat sina möten och åtgärder då vi inte har möjlighet att komma in på FMTS område på grund av rådande inpasseringsförbud till militärt område för alla som inte arbetar där m a a Coronavirusets spridningsrisk.

Redaktionskommittén bedriver sina möten via video med sikte på att ge ut årets första nummer av KamratBladet i början på juni.

Det blir ett innehållsrikt nummer med lite från dagens verksamhet hos de förbandsenheterna som huserar inne på FMTS område. Ni får läsa lite historiska artiklar av vad Hallandsposten skrev om flottiljen i början av etableringen i Halmstad samt lite föreningsinformation. En bra blandning med andra ord. Det ryms även lite personliga reflektioner från olika medlemmars upplevelser inne på F 14.

Jag nämnde tidigare att vi håller på att rusta upp vårt museum. Det är en åtgärd som vi på kort sikt är tvungna att göra. Samtidigt har vi börjat fundera på hur vi vill ha det med museiverksamheten på lite längre sikt. Vi är nu på väg till ett slutligt ställningstagande i museifrågan inne eller utanför militärt område. Vårt undersökningsarbete har omfattande följande:

Alternativ

1. Skedalahed Luftvärnsamlingarna

Vi har haft ett antal kontakter med representanter för Luftvärnssamlingarna.

Lokaliseringen är ur FKVF synvinkel inte den bästa, med ett långt avstånd från Halmstad centrum. LV har för avsikt att driva anläggningen utan ideella krafter med fast anställd personal. FKVF har, och vill fortsätta med att driva Hallands Flyghistoriska Centrum utanför militärt område helt ideellt.

Vi tror att detta alternativ, gör att vi tappar den ideella synen, och befarar att de som skall guida inte har kunskapen om flyg.

2. Bergrummet Galgberget

Vår kontakt har här varit med Teknik och Fritid, men här har vi på tjänstemannanivå fått klart för oss att man inte är intresserad. Vi bad om att få en ritning och hjälp med att tillsammans med någon med nyckel titta på anläggningen, för att se status, men blev nekade.

3. Slottet Halmstad

Detta alternativ har uppenbarligen varit ett starkt alternativ för kommunen, då föreningarna Halmstad Idrottshistoriska Förening (HIF), Föreningen Gamla Halmstad (FGH) och som tillkommit mot slutet Halmstads Hemslöjdsförening (HHF), har haft ett önskemål och förslag på att etablera sig i Slottet Halmstad. Tyvärr räcker inte den totala kvadratmeterytan till att hysa dessa tre föreningar inklusive FKVF, samt att takhöjden för FKVF del inte är tillräcklig.

4. Bilhallen Flygstaden

Ett bra strategiskt läge för FKVF med stort flöde av passerande bilister och övriga tillströmmande till Handelsområdet Flygstaden. Lokalerna ligger i omedelbar anslutning till uppsatt flygplan A32A Lanser, vilket underlättar vid guidning. I denna lokal finns tillräckligt yta, för att med kort varsel kunna flytta ut från militärt område hos FMTS, och på så sätt skapa ett populärt besöksmål för Halmstad och Halland.

Lokalhyran är nedförhandlad till mindre än halva priset, och vi räknar med att Halmstads kommun, Region Halland och FMST m fl. står för detta utlägg. Tanken är att föreningen på sikt skall klara sig själv ekonomiskt, varför en idé är att omförhandla bidraget vartannat år.

Detta är våra huvudalternativ men ett stort antal andra förslag har även övervägts men av olika skäl förkastats.

Slutsats

Vi föreslår alternativ 4 för FKVF, under förutsättning att FKVF kan erhålla stöd för hyran och drift från respektive Halmstad Kommun och Region Halland, FMST m fl. I annat fall stannar FKVF kvar inne på FMST område.

Styrelsen beslöt att gå vidare enligt alternativ 4 på sitt extra styrelsemöte 2021-04-29.

Jag vill även slå ett slag för vår "informationskampanj" om gamla F 14 på Facebook. Där presenterar vi en kort text samt några bilder varje dag från F14s historiska verksamhet. Vi började 1 september 2020. Ta del och lär dig mer om vår historia. Du hittar vår Facebooksida genom att skriva in www.fkvf.se i sökfältet.

Har du gamla foton/bilder från F14 och efterföljande förbandsverksamhet så tar vi tacksamt emot dem till våra historiska samlingar.

Vi har även idéer om att komplettera vårt fysiska museum med en virtuell del (VR) för att möjliggöra, för de som inte kan komma in och besöka vårt museum, att de kan ta del av våra museisamlingar via digitala medier. Bidrag för denna aktivitet har sökts hos region Halland.

Vi städar i vårt medlemsregister nu när vi har tid. Alla våra medlemmar har fått antingen E-post, telefonsamtal eller ett brev med begäran om att skicka in de personliga uppgifterna vi behöver för att kunna kommunicera med dig på ett så billigt och effektivt sätt som möjligt.

Jag vill upprepa att vår förening är inte så stor så, vi är beroende av varje individ som vill vara medlem hos oss. Vi behöver er alla för att kunna bedriva en intressant och stimulerande verksamhet.

Med vänlig hälsning

Hans Hansson

Ordförande Flottiljområdets Kamrat- och Veteranförening Halmstad

Läs tidningen på hemsidan!

www.fkvf.se

Föreningsdag i Halmstad City 21 augusti 2021

Halmstad City planerar för fullt inför sommaren och hösten med roliga aktiviteter.

Det är och har varit en tuff tid och inte minst för föreningar, men nu hoppas vi snart kunna vända blad och återgå till en mer normal vardag.

En dag för föreningar är planerad till den 21 augusti, och vi från FKVF kommer att delta här. Det kommer att finnas möjlighet att visa upp vår förening, och vad vi vill göra på vår tilldelade yta är helt upp till oss själva.

Halmstad City kommer att utsmyckas, och butiker och restauranger kommer att vara engagerade, för att tillsammans med oss skapa en levande härlig dag i city med sport, kultur och kanske lite skolstartsshopping för hela familjen.

Områden som vi har möjlighet vara på är följande: Stora torg, Norre Torg, Storgatan, Köpmansgatan och Norre Katts Park. Halmstad City

kommer inte bistå med bord, utan vi kommer behöva ta med allt material till vår plats. Evenemanget kommer som sagt att vara utspritt i hela stadskärnan och vi har angett önskemål om att få vara på Stora Torg, vilket vi har beviljats.

Datum: 21 augusti

Tid: 11.00–16.00

Pris: 0 kr

Vi behöver hjälp med funktionärer för bemanning av vår plats, och hoppas på stor uppslutning för att verkligen kunna visa upp vår förening, och få fler barn, unga, vuxna och pensionärer att hitta vår förening som en bra aktivitet som tilltalar dem.

Vill du hjälpa till, anmäl dig på info@fkvf.se eller till Reino Paakkonen på telefon 070-675 24 37!

Militär kontext är något som de flygtekniska eleverna saknat under första skedet av sin utbildning enligt många utvärderingar. På den nya utbildningen övades det eldöverfall redan första dagen.

Flygteknikerutbildningen effektiviseras

I januari kom de första SOU-eleverna som ska bli flygtekniker, från MHS H till FMTS och Linjeavdelningen. Nu har de avslutat den första delen i utbildningen, arenataktik, och kommit till det flygtekniska skedet. Deras väg till flygtekniker har effektiviserats och taktar nu bättre utan att tumma på utbildningens kvalitet.

Den grundläggande flygtekniska utbildningen har varit den längsta utbildningen i FMTS utbildningskatalog. Nu har utbildningen gjorts om, effektiviserats och fått ett nytt kursnamn, B1.1. Men FMTS längsta utbildning är den fortfarande.

2019 infördes ett militärt europeiskt gemensamt reglemente, EMAR, som bland annat krävde den flygtekniska utbildningen. De nya regelverkskraven medgav att genomförandetiden för den grundläggande flygtekniska utbildningen kunde reduceras med nästan 200 timmar, från 2400 till 2217 timmar. Utbildningen var fortfarande uppdelad i olika skeden, flygmekaniker som lästes på civil skola enligt ett civilt regelverk samt därefter skillnadskurs till flygtekniker som lästes på

FMTS enligt ett militärt regelverk. Dessa båda utbildningsskedena taktade inte med varandra. Den nya Flygteknikerkursen, B1.1, går helt på FMTS enligt det militära regelverket EMAR, vilket innebär att utbildningstiden har kunnat reduceras ytterligare med cirka 200 timmar till 2046 timmar. Den största vinsten med den nya flygtekniska utbildningen är ändå

att tidsluckorna mellan de olika utbildningsblocken tas bort. Det blir en tydligare röd tråd för eleven och den militära kontexten finns med under hela utbildningen, vilket varit ett problem tidigare.

– Fördelen med att hela utbildningen genomförs här på FMTS är att vi bättre kan omhänderta den militära kontexten med en bättre och tydligare röd tråd för eleverna. Dessutom blir det bättre nyttjande av de resurser vi har och därmed sannolikt även en kostnadsbesparing, säger Pontus Larsson kurschef på den flygtekniska utbildningen.

– Nackdelen är att vi är ganska trångboddade här på Flottiljområdet redan som det är, fortsätter Pontus. Och antalet elever är planerat att öka.

Just nu tar GTA höjd för att utbilda 60 flygtekniker om året från och med 2022, vilket kan jämföras med dagens 24. Detta för att behovet av fler flygtekniker ökar.

– I sanningens namn har behovet varit stort ett bra tag, säger Pontus Larsson. Vi har många pensionsavgångar av flygtekniker de närmsta åren, och snart ska F 16 återuppstå också.

Med så många fler elever krävs att utbildningen delas upp på olika täter. Och olika täter kräver fler lärresurser och större lokaler.

Lärande anpassningar

Coronapandemin till trots har FMTS fortsatt utbilda flygtekniker.

– Vi följer såklart de restriktioner och råd som ges ut och anpassar verksamheten därefter, säger Pontus Larsson. Vi har lärt oss mycket om den digitala världens möjligheter under pandemin. Till exempel har den teoretiska kursen militära moduler helt genomförts som fjärrundervisning och det har visat sig att eleverna klarar proven lika bra nu som innan när utbildningen genomfördes i klassrum.

Niklas Kull och Jacob Jeppsson är på slutet av sin flygtekniska utbildning, den näst sista som kommer genomföras i det förra konceptet. De sitter i Hangar 81 och felsöker i ett el-schema varför höjdmätaren på ett av SK 60-planen inte fungerar som den ska.

– Det är ett detektivarbete. Först måste vi kolla upp om det verkligen finns ett fel och sen försöka lokalisera var det i så fall kan hittas och åtgärda det.

– Vi är väldigt nöjda med utbildningen. Fast det är bra att den nu hänger ihop på ett naturligare sätt och att FMTS själva tar hand om den delen som vi genomförde på Arlanda, tycker de.

*Text & foto:
Christian Lövgren*

Niklas Kull och Jacob Jeppsson är bland de sista eleverna på den gamla flygtekniska utbildningen. Här djupt försjunka i ett elschema. De är mycket nöjda med utbildningen, men tror att nya kursen blir ännu bättre.

Utvecklande år med Gender coach projekt Halland

Utvecklande, ögonöppnare, givande och intressant är några ord som deltagarna i det regionala Gender coach projekt Halland använt för att beskriva sin resa under det gångna året. Deltagarna har utbildats och coachats i frågor som rör jämställdhet och likabehandling. Målet har varit att lyfta och utveckla frågorna i respektive organisation, öka kunskapen och ge konkreta verktyg att hantera jämställdhetsfrågor i vardagen.

*Taina Leman, MHS H, är en av initiativtagarna till Gender coach projekt Halland. Här är hon tillsammans med C MHS H Anders Stach.
Foto: Charlotte Pettersson.*

– Jag har bland annat fått fördjupad insikt och förståelse för hur en osund arbetsmiljö, där vi inte omhändertar frågor som rör jämställdhet och likabehandling på ett bra och professionellt sätt, kraftigt kan påverka en individs mående negativt, något hela arbetsplatsen och verksamheten förlorar på, sammanfattar Anders Stach, C MHS H. Jag har också fått inspiration att göra något åt det som vi har identifierat som utvecklingsområden i min organisation – att gå från ord i planer och dokument till handling.

Berörande pionjärresa trots pandemipåverkan

I slutet av januari förra året startade projektet och ursprungsplanen var att ha åtta träffar med utbildningar och möte med respektive tilldelad coach däremellan. Den pågående pandemin pausade projektet ett tag och sedan blev det digitala genomföranden istället. Deltagarna, som är chefer från Länsstyrelsen i Hallands län, Räddningstjänsten Väst, Militärhögskolan Halmstad och Försvarsmaktens tekniska skola har lyssnat på föreläsningar av forskare som berättat om sina studier och föregångspersoner som delat med sig av sin personliga resa. Informationen och berättelserna har berört, skapat diskussioner och väckt känslor som

irritation, glädje och nyfikenhet hos deltagarna.

– Jag är väldigt nöjd med innehållet, konstaterar Taina Leman, medarbetare på MHS H och en av initiativtagarna och coacherna i projektet. Föreläsarna har varit personliga och verkligen delat med sig av sina erfarenheter och sin kunskap. I våra små grupper har vi kunnat föra ett öppet, avspänt och givande samtal.

Från ord till handling

En viktig del i projektet har varit att reflektera, fundera och vända och vrida på frågeställningar och påståenden för att på sikt kunna förändra och utveckla sitt eget ledarskap och sin egen organisation i vardagliga jämställdhetsfrågor. Deltagarna har också gjort undersökningar på arbetsplatsen för få en aktuell lägesbild över de utmaningar och frågeställningar som fanns kopplat till jämställdhetsperspektivet.

– Vi har startat ett fördjupat arbete inom ramen för en projektgrupp (LIKA) på MHS H där undersökningsresultaten är en delmängd, förklarar Anders Stach. Något av det vi har fokus på redan nu är utbildning rörande attityd och jargong, rutiner för att säkerställa ”uppfång” för de som upplever ovälkommet beteende samt att vi aktivt verkar för att

säkerställa olikheter (fler kvinnor) vid rekrytering och utveckling mot chefstillsättning.

Resan i projektets regi är nu avslutad för pionjärerna, men inte arbetet med likabehandling och jämställdhet.

– För många deltagare har det säkert varit en personlig utvecklingsresa, men deltagandet är främst i respektive organisations intresse, summerar Taina Leman. Nu är det upp till varje deltagare och chef att omsätta nya insikter och ny kunskap i utveckling av den egna organisationen.

– Jämställdhet, jämlikhet och förståelsen för vikten av olikheter i vår organisation är en förutsättning för att vi ska lyckas med vårt uppdrag, konstaterar Anders Stach. Jag som chef, liksom mina medarbetare, har personligt ansvar att säkerställa att vi tillsammans förstår och lever detta, allt i samklang med vår militära profession.

Till hösten fortsätter arbetet med att utveckla halländska organisationer i frågor om jämställdhet och likabehandling när ett nytt projekt startar upp, då även med deltagare från fler organisationer.

Charlotte Pettersson

Pedagogisk situation i fält. Foto: Jesper Moldvik.

Pedagogiska grunder – nu i ny tappning

Sedan 2006 har många som utbildat eller utbildats i Försvarsmakten kunnat ta stöd i Försvarsmaktens grundbok i pedagogik, Pedagogiska grunder. Nu finns en ny redigerad arbetsversion tillgänglig, med fokus på pedagogik i en militär kontext.

– Försvarsmakten är lärande av största betydelse av många skäl, konstaterar Klas Eksell, Försvarsmaktens Utbildningschef. Grunden för krigsförbandens utveckling, träning och övning är bland annat en bra utbildningsmiljö som präglas av goda förutsättningar för lärande. För mig är det viktigt att våra publikationer bidrar till att stärka förmågan att utbilda, där Pedagogiska grunder är en viktig lärobok att ta stöd av. Den ska framgent ses som ett av våra gemensamma fundament och bland annat också fortsatt ingå i den grundläggande officersutbildningen.

Reviderad utgåva i takt med samtiden

2019 startade en förstudie i syfte att klarlägga behov av revidering av den befintliga utgåvan från 2006.

– Av förstudien framgick att det i Försvarsmakten behövdes en grundbok om pedagogik som kopplar pedagogik till utveckling av den förmåga som krävs att lösa uppgifter i en militär kontext, förklarar Mikael Gudmundsson, MHS H/FMLOPE, redaktör för boken. Revideringen behövde ta utgångspunkt i trebefälssystemet, ha ett nationellt fokus och ge boken ett innehåll med ökad aktualitet.

En redaktörsgrupp ledd av MHS H/FMLOPE startade arbetet 2019. Bokens innehåll och form har huvudsakligen tagits fram under 2020. Synpunkter och förslag har inhämtats av både enskilda personer och arbetsgrupper vid bland annat MHS H, Lv 6, Amf 1, LG, K 3, FHS och Linköpings universitet.

– Revideringen har lett till att flera kapitel nu är helt nyskrivna, till exempel kapitel som behandlar hur individer, grupper och organisationer lär, utbildning ur stressperspektiv, kommunikation i lärsituationen och instruktörens förhållningssätt, berättar Mikael Gudmundsson. Bok-

en har också fått en delvis ny uppbyggnad.

Bokens texter vilar dels på vetenskaplig kunskap inom pedagogik och dels på beprövad erfarenhet av militär utbildning. Redaktionsgruppen bestående av Mikael Gudmundsson, Mikael Lindholm och David Bergman har skrivit flertalet av kapitlen och ett par kapitel har skrivits av externa författare.

Teori, reflektion och praktik – två publikationer

i konstruktiv symbios

Boken riktar sig i första hand till alla som arbetar med att – direkt och indirekt – utbilda krigsförband. I Pedagogiska grunder återfinns Forsvarsmaktens pedagogiska grund-

syn, bakomliggande teorier och resonemang kring utbildning i en militär kontext.

– Den är avsedd att vara en fördjupning och bakgrund till Handbok Utbildningsmetodik, förklarar Mikael Gudmundsson. De två publikationerna har olika syften och innehåll och är tänkta att komplettera varandra. Handbok Utbildningsmetodik bygger på Pedagogiska grunder och ger anvisningar för det praktiska genomförandet av utbildningen. Innehållet i Pedagogiska grunder ska ge stöd för samtal och reflektion över den egna utbildningspraktiken så att den kan vidmakthållas eller utvecklas för att svara mot de krav och förväntningar som ställs på god militär utbildning.

Bidrag till fortsatt utveckling

Revideringen har blivit så pass omfattande att boken ges ut som en arbetsversion under 2021 för användning vid förband, skolor och centra. Nuvarande inriktning är att den fastställs som nyutgåva 2022.

– Det är ett utmärkt arbete som genomförts så här långt och jag ser fram emot att få ta del av det slutliga resultatet, sammanfattar Klas Eksell.

Du kan ta del av arbetsversionen via <https://blogg.forsvarsmakten.se/fmlope/> (bokhyllan).

Charlotte Pettersson

Kamratföreningen vinnare på Halmstads Eldsjälsgala

Flottiljområdets Kamrat- och Veteranförening Halmstad vann i kategorin årets förening.

Den 17 februari var det åter dags att hylla de tusentals ideella krafter som utgör grunden för Halmstads föreningsliv. I år genomfördes den som en videosändning på grund av Corona-restriktionerna om att träffas fysiskt i större grupper. Normalt brukar Eldsjälsgalan genomföras på en fullsatt Halmstads teater med underhållning mellan utdelningen av priserna i de olika kategorierna. Eldsjälsvinnare utses i följande kategorier: årets förening, årets stjärnskott, årets eldsjäl idrott, årets eldsjäl kultur samt årets eldsjäl övrig förening.

Flottiljområdets Kamrat- och Veteranförening Halmstad var nominerad som i årets förening 2020, en kategori som vi vann.

Här är motiveringen från juryn för vinnaren av för årets förening i Halmstad: "Juryn har valt att tilldela priset som årets förening till en förening som på kort tid har lyckats med att förvandla ett vrak till en

stätlig symbol för Halmstad. Tack vare att eldsjälarna i denna förening engagerat personer och företag med arbete och donationer har Halmstad fått ytterligare ett attraktivt mål för besöksnäringen, samtidigt som det beskriver historien om när gamla F 14 var en flygande attackflottilj."

Det är otroligt roligt att få uppskattning på detta sätt för allt ideellt arbete som läggs ned i föreningen. Detta får föreningens engagerade medlemmar att fortsätta att lägga ned sin själ i nya projekt som föreningen startar.

Hans Hansson

Bildtext: Eva Aronson, Marcus Andersson, Madeleine Danielsson, Anders Rosén och Flottiljeområdets Kamrat- och Veteranförening.

Elev förbereder mörkernavigering i Linktrainern.

Linktrainer – pejlanläggning vid F 14

Flottiljepoken skildrad i samtida tidningsartikel
Av Jan Hjelm

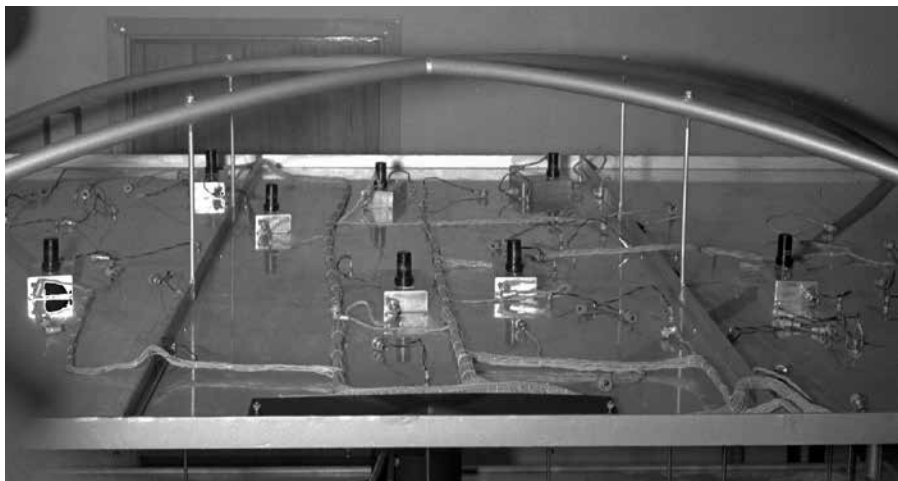
Löjtnanten Ahlqvist, F 14, beskriver nedan linktrainerpejlanläggningen vid F 14, och hur träningen i radionavigering bedrivs vid den-

na flottilj. De i artikeln omnämnda konstruktörerna – elektromästare E. Johansson och elektrotekniker I. Jönsson – har erhållit statlig grati-

fikation med vardera 500:- kronor.

För att rätt kunna utnyttja ett flygplans pejlanläggning under navigering och inflygning före landning, under nedsatt sikt, måste föraren och signalisten vara väl tränade häri. Att allenast träna genom upprepade flygflygningar blir både tidsödande och dyrbart, varför man försöker att på marken öva besättningarna under förhållanden, som så mycket som möjligt överensstämmer med verkligheten.

Vid F 14 har problemet lösts av elektromästare E. Johansson och elektrotekniker J. Jönsson, som genom att kombinera en flygradiopejlanläggning typ II med en linktrainer, fått fram en anläggning som helt överensstämmer med verkligheten. – I stort sett kan man säga att

Några av raiofyrändarna på "övervåningen".

anläggningen har byggts så, att den motsvarar verkligheten minskad 300.000 gånger.

Anläggningen består av linktrainern, ett bord med karta, "krabban" och radiofyrar samt pejlmottagare och manöveranordningar för signalisten. Linktrainern eller "övningflygapparaten", som den även kallas, är av vanlig amerikansk typ med anordning för införande av vindfaktor.

På ett bord invid linktrainern ligger under en glasskiva en karta i skala 1:300.000, och på den ritas "krabban" flygplanets färd med samma hastighet, som hastighetsmätaren i en B 18 B visar, omräknat till skalan 1:1300.000. "Krabban", som löper på tre hjul, varav ett ritas flygvägen, styres av en elektrisk "selsyn"-anordning (överföring av rörelser på elektrisk väg) från linktrainern. I praktiken kan man säga, att det är "krabban", som är flygplanet, och som registrerar förarens flygning.

Pejlanläggningen är anordnad på följande sätt. På ett tak ovanför kartan är placerat ett trettiotal enrörs sändare (radiofyrar), med var sin antenn. Fyrarna består av s k Colpitts-kopplade (Colpitt efter uppfinnarens namn) oscillatorer, med fasta kondensatorer och trimbara induktanser. På kartan är utprickat de radiofyrar, som i verk-

Telegrafistens plats med pejlmottagare Frp II och utrustning för kommunikation med föraren.

ligheten finns, och mitt över varje fyr befinner sig respektive sändares antenn, som sänder ut en bärvåg på ordinarie frekvens jämte fyrens stationssignal. Stationssignalerna erhålles medelst en särskilt konstruerad teckengivare, som är gemensam för samtliga fyrar.

Pejlrampen med hjälpanntennen är monterad på "krabban". Pejlrampen vrids synkront med linktrainern, men kan dessutom omställas från signalistens manöverapparat. Vridningen överföres medelst ovannämnd selsynanordning till pejlrampen. Dennes diameter är 25 mm. Den förmår ta emot fyrens bärvåg på upp till 33 cm avstånd, vilket motsvarar 100 km räckvidd. Styrkan hos bärvågen ökar ju närmare fyren man kommer. Bärvågen över-

föres till mottagaren (en Frp II) vid signalistens bord.

Allt eftersom flygningen fortskrider kan signalisten således pejla de fyrar, som kommer inom pejlbart avstånd. Med hörlurar kan signalisten lyssna på den inställda fyrens ton och stationssignal, samt bestämma bäringen till fyren, med hjälp av ramskalan och anflygningsinstrumentet. I linktrainern finns även anflygningsinstrument, varigenom föraren kan anflyga mot fyren och bestämma plats.

Övningsledare, förare och signalist står i förbindelse med varandra via en telefonanläggning. Genom en särskild anordning kan övningsledaren koppla bort föraren eller signalisten, vilket ur undervisnings-synpunkt är nödvändigt.

En grupp flygpojkar följer intresserat Krabbans färd över kartbordet. Obs radiofyrantennerna över bordet och pejlantennen ovanpå Krabban.

Markverkstäderna levererar det som efterfrågas. Det framkommer i årsrapporten från Markverkstadsenheten. Enheten kliver in i det nya året i ett stabilt läge och med nya spännande utmaningar.

Modifierad stridsvagn 122 testas på den nya provbanan. Uppåt och framåt går det även för Markverkstadsenheten. Foto: Ann-Katrin Widing.

Markverkstäderna levererar

Det första året efter verksamhetsövergången av markverkstäderna från FMV till Försvarsmakten 2019, blev ett lite stökigt år.

– Det fanns så mycket att få rätta på och att hitta formerna för. Inte minst mot TKM:erna och Högkvarteret, säger Lars Axelsson, chef för Markverkstadsenheten, och fortsätter:

– Men i löpande dialog med kunderna har vi tagit steg framåt och under 2020 har vi kommit i bättre balans även om det fortfarande finns utmaningar.

– Covid har naturligtvis ställt till det för oss som för alla andra under året, men sammantaget har ändå markverkstäderna lyckats hantera detta på ett bra sätt utan allt för stor påverkan på resultatet.

De krav på leverans som finns i Verksamhetsuppdraget (VU) för 2020 har enheten uppfyllt.

– Vi har nu klivit in i 2021 i ett mycket stabilare läge än förra året, konstaterar Lars Axelsson.

En viktig faktor för att Markverkstadsenheten ska kunna stödja Försvarsmaktens tillväxt är rekrytering av personal.

– Vi är sedan några år tillbaka i en ständigt pågående rekryterings-

process där vi har brutit en nedåtgående trend och lyckats rekrytera 77 nya medarbetare under 2020, berättar Caroline Callerud, Controller.

Av de som valt att lämna har många gått vidare till andra delar av Försvarsmakten och det finns också flera exempel på individer som tidigare lämnat, men som kommit tillbaka.

– Det är ett gott betyg för Försvarsmakten som arbetsgivare, tycker Caroline Callerud.

– Det är en svår kategori att rekrytera, eftersom de är eftertraktade av många aktörer på arbetsmarknaden. Jag tror faktiskt att Covid-pandemin kan ha hjälpt oss lite i det avseendet, då vi är en trygg arbets-

givare. Vi har nu många sökande på våra annonser, säger Lars Axelsson.

I år är det fortsatt tillväxt som gäller. Markverkstäderna är också inblandade i flera framtidsprojekt som exempelvis att modifiera Stridsvagn 122 och modifiering av Snabbblåsterrängbil till Broterrängbil Däcksbro.

– De projekten stödjer Försvarsmaktens förmågeutveckling och är en mycket viktig verksamhet för att för att få igång våra nya förband, säger Lars Axelsson och tillägger: Projekten stödjer även vår egen förmågeutveckling!

Dessutom kommer en ny fin verkstad i bruk på Gotland i maj.

Christian Lövgren

Broterrängbil Däcksbro ska modifieras av markverkstäderna under året. Foto: Markverkstadsenheten.

Efter att ha slipat på intagande av eldställningar och försvar av grupperingsplats kom det ett anfall mot grupperingsplatsen.

Mekanikerbågen väntar om hörnet

Ett 40-tal värnpliktiga är snart klara med sin centrala befattningsutbildning till hjulfordonsmekaniker och reservdelsmän. För att pröva sina nya kunskaper och sy ihop säcken är de på övning under veckan.

De värnpliktiga har fått sin grundläggande soldatutbildning från olika delar av landet men utbildats mot sin befattning på Vapnö kompani vid Försvarets tekniska skola i Halmstad.

För att avsluta befattningsutbildningen och sy ihop säcken med allt de lärt sig genomför de en funktionsövning på Ringenäs skjutfält under veckan. Framförallt övar de i sina befattningar, det vill säga skruva på hjulfordon och hantera reservmateriel. Under torsdagen övades det i stridens grunder, bland annat intagande av eldställningar, förflyttningar och försvar av grupperingsplats.

– Sedan jag började befattningsutbildningen har jag nästan bara hållit på med hjulfordon, förklarar

Efter momentet gjorde alla patron ur.

mekanikern Martin Eriksson som tidigare gjort sin grundläggande soldatutbildning på Luftvärnsregementet. Så det här är en bra repe-

tition av grundutbildningen. Jag är förvånad över hur mycket man lär sig i Försvarets tekniska skola jämfört med andra utbildningar jag gått. Och inte

bara det, det jag lärt mig sitter verkligen i, så idag går det riktigt bra, säger Martin.

Vinna-vinna

Kadetter från Militärhögskolan Halmstads reservofficersutbildning fick truppföra de värnpliktiga under torsdagen. Ett nytt grepp som visade sig lyckat, både för de värnpliktiga och för kadetterna.

- Det funkar utmärkt, tyckte värnpliktige Martin Eriksson. De kan sin sak och kommer med bra synpunkter och tips till oss, både under teorin och de praktiska momenten.

- Det är verkligen kul att få jobba med riktig trupp, konstaterade kadett Erik Mannberg på den Anpassade reservofficersutbildningen (AROU). Ofta får kadetterna öva truppföring på varandra under pedagogikutbildningen.

- Nästa vecka får våra värnpliktiga sina mekanikerbågar och jag tror det är med stolthet de kommer tillbaka till sina hemmaförband med bågen på uniformen, avslutar övningsledaren Fredrik Edberg.

Christian Lövgren

Martin Eriksson får instruktioner av kadett Erik Mannberg som i övningen agerar plutonchef.

Är du medlem? Har du betalt din medlemsavgift?

Vi har i år återigen gjort en stor genomgång av vårt medlemsregister. Tyvärr har vi hittat knapphändiga uppgifter som gör att vi inte fått kontakt med 14 av er. Vi har till exempel fått ett par inbetalningar av årsavgiften via Swish, men tyvärr utan avsändare. Du kan därför, på ett eller ett annat sätt, bli kontaktad av oss, eftersom vi är mån om dig som medlem.

Vi efterlyser en medlem som betalat sin avgift men vi har bara namnet Jan Berndtsson. Är det någon som vet vem han är?

Ett kvitto på att allt är riktigt, är att du nu fått detta nummer av KamratBladet i din hand.

Känner du någon som inte fått det, be dem höra av sig till oss!

Följ kamratföreningen på sociala medier

Hemsida: www.fkvf.se

Facebook: <https://www.facebook.com/hans.hansson.9484941>
eller klicka på symbolen högst upp till höger på hemsidan.

Twitter: <https://twitter.com/AdminHans>
eller klicka på symbolen högst upp till höger på hemsidan.

Så betalar du medlemsavgiften

Plusgirokonto 289950-8
eller Swish-konto
123 072 43 44. 150 kr.

Minnen från Flygvapnets Signalskola (FSS) 1961/62

Tänk, jag minns det som igår, den varma
måndagen 25 september 1961, då jag med en enkel militärbiljett
åkte tåg hemifrån Kungsbacka till Halmstads C.

Av Hans Andersson

Jag var propert klädd i den kostym jag bar då jag tog realexamen i maj samma år, samt medförde en omsorgsfullt packad resväska. Innehållet följde strikt den packlista som medföljde kallelsen till testvecka på Kungl. Hallands Flygkår.

Vid centralen väntade en militärbuss, som förde oss unga, spända grabbar upp till flygkåren. Där väntade några befäl, och jag minns speciellt en ung man med tre streck på axelklaffarna och en gyllene snodd över höger axel. Då tänkte jag: så ung han är och så hög grad han måste ha. Sådan ska jag bli. Senare visade sig att det var furir Ingemansson som den veckan var dagunderbefäl.

Under testveckan skulle det väskas fram 40 ynglingar av de 85 som nu förlades i kasern 22. Veckan bjöd på brittsommarvarmt väder och innehöll mängder av prov och tester. Såväl konditionstest som hinderbana samt en snabbkoll av hälsostatus hos doktor Sandegårdh, växlades med prov i simultankapacitet, enklare telegrafi, matematik, intelligens m.m. Allt avslutades med enskilt samtal med psykolog.

Efterhand som veckan gick åkte en efter en ut och fick packa ihop och återvända hem.

Lördagen den 30 september låter stod 40 lättade och förväntansfulla ynglingar, som var och en under högtidliga former skrev på ett anställningsavtal. Graden signalvolontär, med blygsam månadslönen, fri mat och logi samt fria kläder innebar en start på vårt nya liv, då vi skulle fostras till vuxna goda män och samtidigt underkastas oss såväl värnplikts- som yrkesutbildning.

Måndagen den 2 oktober börja-

de vi 40 volontärer korpralskolan. Detta var den första kursen på före detta F 14. Tidigare hade skolan legat på F 1 i Västerås. Allt andades lite pionjäranda. Vi kom från hela Sverige; från Luleå i nord till Trelleborg i syd samt Ven i väst och Kalmar i öst, delades in i tre grupper, var och en med en fanjunkare som "surrogatpappa". Fanjunkarna, Sjöström, Troedsson och Åkerlind blev våra trygga ledsagare genom det kommande året. Till sin hjälp hade de överfurirerna Håkansson och Klint samt furiren Ingemansson.

Kasern 22, andra våning blev vårt logement. För oss alla var det ett stort steg att börja en ny fas i livet med idel nya kamrater. Stämningen var överlag mycket god och bjöd på såväl glädje och skratt som mulna miner och knutna nävar (dock inte riktade mot annan).

De första tio dagarna fick vi inte lämna området. Vi skulle lära oss att uppträda i uniform. För att markera vår nivå på militärt uppträdande bar vi en grövre livrem utanpå vapenrocken. Detta vållade en del gliringar från framför allt "bassarna", som snart skulle mucka. Vi hörde ofta gliringen "pinne" eller "glitterpinne" då vi stod i den gemensamma matkön. Vi åt tillsammans med värnpliktiga i den stora matsalen. Där satt dagbefälen på ett podium och inmundigade samma lunch som vi. Dagunderbefälet cirkulerade bland borden och såg till att bordsskicket var acceptabelt. En dag i veckan

spelade Flygkårens musikkår härlig lunchmusik då vi njöt av ärtsoppa med fläsk samt pannkakor med sylt och grädde.

Under vår gemensamma första helg med "utgångsförbud" bjöds vi på en rundtur med buss i vår nya "hemstad" Halmstad. Guide under turen var personalkonsulenten på Flygkåren. Han lärde oss bland annat att det finns två allsvenska lag i Halmstad, HBK och Halmia. Det sistnämnda är det man ska heja på, sa han.

Det kändes stort då vi för första gången i flygvapnets permisuniform fick promenera ner till stan för att se oss omkring och ta en fika på något av de mest populära kaféerna: Centrum, hörnet Köpmansgatan-Brogatan eller Tre Hjärtan vid Stora Torg. När vi blivit lite mer hemtama i stan kunde ett besök på restaurang Gyllene Skeppet på Strandgatan före danskvällarna antingen i Folkparken eller på Ramshall i Veinge vara en fullträff. Där skapades många bestående kontakter med det motsatta könet.

Mest frekventa fikabesök blev det givetvis inne på "Markan", som vi delade med de värnpliktiga. Där kunde man för 75 öre köpa ett stort glas saft och en halv systerkaka. Spenderade man en krona jämnt fick man även tre lösa Boy (cigaretter). På "Markan" fanns även mynttelefon, från vilken man med tillgång till 10- och 25-öringar samt enkronor kunde förmedla sig med såväl föräldrar som fästmän.

Vad gjorde vi då på dagarna? Den första tiden hade vi mycket renodlad soldatutbildning givetvis var-

vad med främst telegrafi, telefoni, materielkunskap, linjebyggnad och elektroteknik.

Civila ämnen var svenska, engelska, matematik och psykologi. Dessutom fick vi lära oss maskinskrivning för att bli bra på att hantera fjärrskriftmaskinerna.

Fysisk träning var ofta på schemat under ledning av "slavdrivaren" Bergenheim. Jag minns hans kommentarer då träningen gjorde ont; "Smärta, det är vekhet som lämnar kroppen!". Gymnastiksalen var i hangar 82, så det blev en hel del spring mellan kasern 22 och hangaren. Det blev också många löprundor på Galgberget och längs s. k. "Ryckbanan", en kuperad slinga med gymnastikstationer inne på området.

Ett speciellt uppdrag var att ha en vecka med brandberedskap i kombination med att på kvälls- och nattetid gå hangarvakt. Då var förläggningen i Kasern 8, där även brandfordonen stod.

Visst kändes det lite kymigt att i decembermörkret gå till vakten och kvittera ut några magasin med lös ammunition till k-pisten M 45B med lösskjutningspipa, batong och ficklampa. Därefter promenad ner till hangarområdet för att lösa av en kamrat. Väl där blev det vaktrunda längs hangarerna, körcentralen och andra byggnader. Man undrade vad man kunde göra i skapt läge, ensam och med lösskjutningsutrustning. Vissa gånger fanns signalspänningsmaskinerna "Piggsvinet" eller Canberran i någon hangar. Då var det full fart på vakthundarna inne i hangaren när man gick utanför och ibland drog batongen i hangarportarna, just för att retas lite.

Grunden till våra färdigheter i såväl exercis som markstrid lades av fanjunkare Jansson, allmänt kallad "AfrikaJanne". Smeknamnet grundade sig på ett rykte att han hade varit i Afrika och byggt kvarnar.

Jansson är oförglömlig, med sitt rika minspel, yviga gester och uttryck. Bland annat använde han ofta "Mina Herrar", som ett sätt att fånga vår uppmärksamhet.

Ett annat minne från Janssons

agerande var granskningen av våra persedlar. Oftast var det på lördag förmiddag före permissonsuppställningen, som vi i en lång rad i korridoren med oftast permissionsbyxorna i hand väntade på att Jansson skulle godkänna dess "studs och puts". Det fanns vissa volontärer, som han hade ett ont öga till. När det var deras tur fann han oftast någon fläck på byxan, trots att den strax före hade godkänts av honom själv. Godkända byxor cirkulerade i kön, nämligen.

"Det var inte bara telegrafiprovens resultat som anslogs, alla resultat oavsett ämne anslogs. På den tiden fanns det inget smussel med vad var och en hade presterat."

En annan stark personlighet var den civilanställda Nils-Emil Lundqvist, som lärde oss allt om Ohms lag, elektronrörets olika galler, skilda kretstyper, hur man felsöker och får ut maximalt ur en kortvågsradiosändare. Med andra ord han undervisade i Elektroteknik, med en pedagogik som var något annorlunda. Tempot var högt, han skrev formler på svarta tavlan med höger hand och suddade i stort sett samtidigt med vänster hand. Hörde han någon som pratade kunde han vända sig om och kasta kriteror ut bland oss något vilsna elever.

Nils-Emil hade även en förmåga att roa; han berättade livfullt om sina resor som flygsignalist i ABA-flyg på sträckan Stockholm-Helsingfors. Dessutom skrev han inför varje jul om sin påhittade figur "Elektronpojken". Med stor humor lyfte denne fram episoder som hänt under året. Det väckte många skratt då Nils-Emil under firandet av "Lille-Jul" idkade högläsning ur årets "Elektronpojke".

Huvudämnet på skolan upplevdes som telegrafi. Varje vecka hade vi prov i både mottagning och sändning. Resultaten fördes upp på väggen utanför telegrafisalarna.

Där hade varje elev sitt utrymme, dit man begav sig då rättningen var klar. Jag tror mig minnas att man för att klara korpralskolan skulle klara att felritt både sända och ta emot klartext på svenska och engelska, krypto i form av 5-ställiga grupper med bokstäver eller siffror samt så kallad pariserstext (en salig blandning av bokstäver och tecken) i 80-takt.

Det var inte bara telegrafiprovens resultat som anslogs, alla resultat oavsett ämne anslogs. På den tiden fanns det inget smussel med vad var och en hade presterat.

Vintern 1961/62 var snörik även i södra Sverige. Inför vår vinterutbildning i Mullsjö, hämtade vi ut skidor och stavar ur förrådet. Ställde upp på fotbollsplanen med påtagen utrustning. Vi skulle bland annat lära oss att hälsa med denna utrustning apterad. Hälsning medelst huvudvridning tränades och ibland oss fanns en som aldrig stått på ett par skidor. I början föll han omkull så fort han gjorde huvudvridning.

Vi tränade skidåkning utan stavar på platån mellan övre och nedre området och fick upp en hyfsad teknik. Den var värdefull uppe i Mullsjö då vi kämpade mot klockan i såväl 5- som 10-kilometersspåren.

Halvvägs in i korpralskolan hade några volontärer avskiljts av vissa skäl.

Fler skulle det bli, eftersom det kom ett erbjudande om att de som ville, kunde få förflyttning till Flygvapnets Radarskola på gamla flygbasen F 2, Hägernäs. Där utbildades luftbevakare, som senare kunde bli radarjaktledare (rrjal).

Femton stycken nappade på erbjudandet och bussades till F 2, Hägernäs vid påsktid 1962.

Det blev ett mycket känslösamt avsked då gruppen splittrades.

Examen i korpralskolan, FSS hölls i slutet av september under högtidliga former, kursettan premierades och vi fick våra första gradbeteckningar (tvenne pinnar).

Vi som blev kvar på FSS såg fram emot att börja furirskolan i oktober 1962. Hur det var får du läsa i ett senare nummer av KamratBladet.

HEMLIG

Sekretess

**Enligt en självupplevd händelse
hävdar jag att sekretessen kring JAS Gripen
är beroende av väderleken.**

Det var så här. I slutet på nittio-talet skulle man ha utbildning av vapensystemet på JAS Gripen i hangaren närmast Mickedalagrindarna. För att markera hur hemligt det var byggde man stans högsta staket runt plattan framför hangaren för att riktigt ordentligt tala om hur hemligt det var. Det var nästan lite komiskt, då det påminde om en gammal skattkarta där man satt ett kryss där skatten fanns.

Jag jobbade som Telias teletekniker på F 14 under den tiden. Nästan alla visste vem jag var, och jag hade fullt förtroende att ha nycklar och passerkort till alla byggnader inom F 14.

Det skulle kopplas in några telefoner till utbildningen i hangaren och det innebar att jag ville ha mitt passerkort inskrivet till den hangaren så att jag kunde utföra mitt jobb. Projektansvarige Major Morgonkrök upplyste mig om att det var fullständigt omöjligt med den sekretessen som omgärdade hela utbildningsprojektet. Trots att Major Morgonkrök visste vem jag var, och sett mig springa ut och in i alla hangarer i tio år, så kunde han inte skriva in mitt kort. Hur skulle vi nu lösa detta? Jag var ju tvungen att komma in i hangaren för att utföra mitt arbete, och eftersom det gällde att söka gamla ledningar, blev det mycket körningar mellan hangaren och växelrummet som fanns i källaren på Kanslihuset.

"Så här gör vi" sa majoren och menade, att när jag kom på morgonen skulle jag köra upp till grinden

i jättetaketen och blinka med helljuset så skulle majoren komma ner och öppna grinden, så att jag kunde köra in med min bil.

Nästa morgon i mitten av november då det regnade både uppifrån och i sidled och det blåste lätt kuling, blinkade jag med helljuset och jag kunde se hur något rörde sig på andra våningen i hangaren. Det var majoren som reste sig, tog på regnrocken och kom ut i regnet.

Det var cirka 60 meter att gå från hangaren till grinden där jag väntade i min bil. I detta fruktansvärda regnväder tog sig majoren fram över plattan hopvikt som ringaren i Notre Dame. Öppnade grinden och kastade sig in i passagerarsätet, och utbrast det jag konstaterat för länge sedan. "Vilket dj-la väder!"

Jag gick in i hangaren satte på en ledningssändare för att leta upp denna ledning i växelrummet. Allt-

så ut igen och inom en halvtimme var det samma procedur igen. Nästa telefonledning skulle sökas upp och än en gång fick majoren ta sig hopvikt över cementplattan för att släppa in mig igen och så vidare.

När jag stegade in i hangaren för tredje gången hörde jag ett vrål från andra våningen. "Petersson!" gallskrek majoren. "Vad har du för personnummer?" Jag gav honom det, och jag kunde höra att det trycktes på några tangenter på en dator. "Kom upp med ditt kort" skrek han, och jag förstod vad som var på gång.

"Jag skall se vad jag kan göra med ditt kort. Kom igen om en halvtimme" sa majoren. När jag var tillbaka sa majoren att han hade kollat och att någon hade gjort ett undantag, så från och med nu kunde jag använda mitt passerkort i den hemliga hangaren. Majoren slapp att en gång i halvtimmen klä sig i regnkläder, och likt ringaren i Notre Dame ta sig över den regnpiskade cementplattan, och telefonerna blev inkopplade dubbelt så fort.

Jag är helt övertygad om att denna scenförändring aldrig hade skett, om det varit en strålande sommar dag med sol och värme. Då hade majoren kunnat gå lugnt och sansat till grinden samtidigt som han tog en rökpaus. Denna händelse ligger till grund för min uppfattning om att väderleken har mycket stor betydelse för sekretessen kring JAS Gripen.

Rune Peterson
Skyttegrpch I 16
1965-1966

Ett virtuellt museum

Målet som kamratföreningen satt upp är "Vi vill försöka presentera de flyghistoriska samlingarna för den breda allmänheten."

Föreningens museum finns i dag inne på FMTS militära område, vilket försvårar tillträde för allmänheten, men går att lösa med passertillstånd. Idag är det dock en omfattande procedur med säkerhetskontroll på de besökande till museet. Utländska medborgare får dock inte tillträde.

Flottiljområdets Kamrat- och Veteranförening Halmstad (FKVF) har därför sett en möjlighet att erbjuda Halland/Halmstad Kommun ett digitalt besöksmål för såväl lokala, svenska och utländska besökande gäster till Halmstad via virtuell (VR) verksamhet. Här kan man få ta del av flygets utveckling i Halland men kanske främst på hur flygverksamheten såg ut på den idag nedlagda flottiljen F14. Flottiljen lades ned 1961 och det flyginriktade kulturarv vill kamratföreningen göra tillgängligt för Hallands invånare. Ett historiskt perspektiv på bland annat flyget i Halland med alla dess grenar finns i dag inte beskrivet utanför FMTS område, och vi vet att flyg alltid har tilldragit sig intresse från allmänhetens sida.

Flottiljområdets Kamrat- och Veteranförening Halmstad tycker att fler ska få kännedom om den flyghistoriska utvecklingen och vill öppna ett virtuellt museum. För att presentera de samlingar som finns för en publik så har föreningen sökt bidrag av Region Halland för att åstadkomma ett virtuellt museum som alla kan besöka digitalt. Detta ser kamratföreningen som ett komplement och bidrar till att locka fler besökare fysiskt till museet.

Samtidigt jobbar föreningen med att försöka hitta en lokal utanför militärt område för att göra museet lättare tillgängligt för den breda allmänheten och utländska medborgare som idag inte får komma in på militärt område. Oavsett om vi hittar en lokal utan för FMTS område så är en virtuell presentation av dagens museum ett komplement till att göra samlingarna kända för allmänheten utan att äventyra säkerhetsbestämmelser m m.

Hans Hansson

Anmäl din e-postadress till kamratföreningen

Vi har idag många medlemmar som anmält sin e-postadress till styrelsen och får alla utskick per mail. Vi tror oss veta att betydligt fler använder e-post och ser gärna att du som inte har gjort det ännu meddelar din e-postadress till info@fkvf.se

Varje e-postutskick som vi gör sparar pengar till verksamhet. Glöm ej heller att anmäla adressändring om du flyttar, så att vi kan hålla en aktuell matrikel.

Verksamhetsplan hösten 2021

Flottiljområdets Kamrat- och Veteranförening Halmstad

Då verksamheten bedrivs på militärt område och kräver inpassering via vakten måste det alltid ske en anmälan med personnummer och namn för att delta i aktiviteterna nedan.

Anmälan görs enklast på hemsidan eller på telefonnummer 072-210 44 33

Alla förändringar kommer att annonseras på hemsidan www.fkvf.se så håll utkik där för att vara uppdaterad om vad som är på gång.

Restriktioner med anledning av Coronavirusets spridning gör att kamratföreningen ställt in alla aktiviteter tills vidare.

Vi återkommer på sociala medier när vi återupptar verksamheten igen. Nedan kan ni se den planerade verksamheten som vi avser uppta då restriktionerna lättar.

Hans Hansson, ordf

Juni

- 2 Museikommittén möts på museet onsdagar varje vecka och bedriver traditions vård. Intresserade att delta hör av er till museet på tfn nr 035-266 20 37.
- 6 Nationaldagsfirande
- 9 KamratBladet nr 1-2021 utges. Representanter från styrelsen samlas för att etikettera och posta tidningen.
- 10-13 Nordiskt kamratföreningsmöte i Finland.
- 16 Styrelsemöte nr 4-2021.

Juli

Ingen verksamhet.

Augusti

- 4 Museikommittén möts på museet onsdagar varje vecka och bedriver traditions vård. Intresserade att delta hör av er till museet på tfn nr 035-266 20 37.
- 11 Föreningsresa.
- 18 Styrelsemöte nr 5-2021.

September

- 1 Museikommittén möts på museet onsdagar varje vecka och bedriver traditions vård. Intresserade att delta hör av er till museet på tfn nr 035-266 20 37.

Oktober

- 6 Museikommittén möts på museet onsdagar varje vecka och bedriver traditions vård. Intresserade att delta hör av er till museet på tfn nr 035-266 20 37.
- 6 Styrelsemöte nr 6-2021.
- 13 Föredragscafé följt av lättare förtäring.
- 24 Firandet av FN-dagen.

November

- 3 Museikommittén möts på museet onsdagar varje vecka och bedriver traditions vård. Intresserade att delta hör av er till museet på tfn nr 035-266 20 37.
- 5 Manusstopp KamratBladet nr 2-2021.

- 17 Styrelsemöte nr 7-2021.

- 24 Filmåfton följt av lättare förtäring. Film Eso.

December

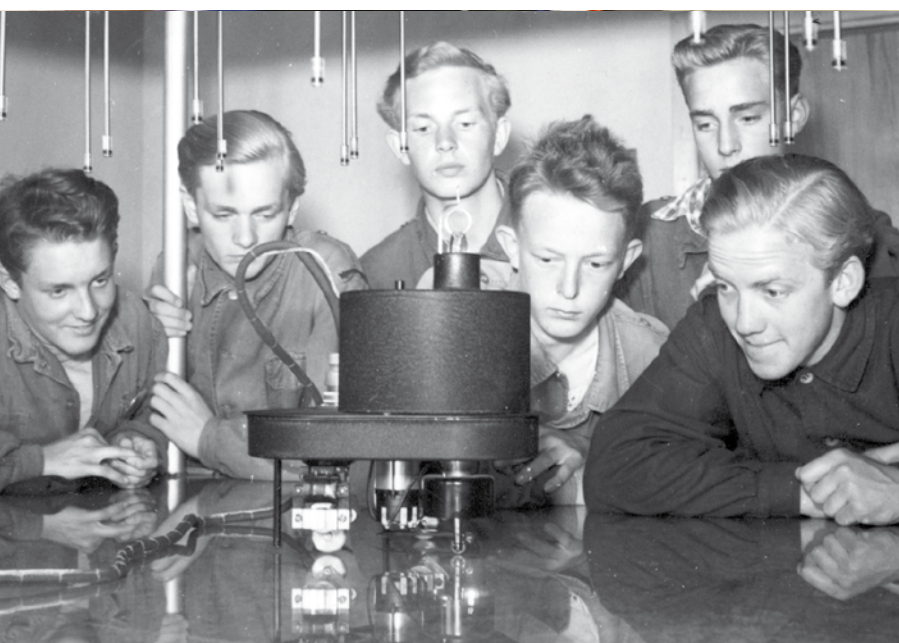
- 1 Museikommittén möts på museet onsdagar varje vecka och bedriver traditions vård. Intresserade att delta hör av er till museet på tfn nr 035-266 20 37.

- 8 Kamratbladet nr 2-2021 utges och postas till medlemmarna.

FÖRSVARSMAKTEN
Flottiljområdets Kamrat- och
Veteranförning Halmstad
Box 516
301 80 HALMSTAD

Försvarens tekniska skola

Militärhögskolan
Halmstad

Flottiljområdets
Kamrat- och Veteranförning
Halmstad